

РЕШЕНИЕ

№ 8181

гр. София, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разглежда докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело № 20211110151015 по описа за 2021 година

При условията на обективно кумулативно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени осъдителни иски по **чл. 410 КЗ** във връзка с **чл. 373, ал.1 ТЗ** и **чл.86,ал.1 ЗЗД**.

С исковата молба **ищецът** ЗД „ФИРМА”АД е предявил иски за осъждане на ответника да заплати сумите : **400,95 лв**, представляващи платеното от дружеството-ищец *застрахователно обезщетение* по щета № 051 00513/2020г. застраховка „Товари по време на превоз” по полица № 051 0012663/11.11.2019г. на застрахования „ФИРМА” ООД за щетите на товара – обект на извършения от дружеството-ответник превоз чрез осъществена пощенска услуга на U P S по маршрут България-Полша съгласно товарителница IZA848086877385670/14.05.2020г. , изразяващи се в повреждане чрез счупване на корпус и дисплей на лаптоп ASUS, вписан под № 3 във фактура № 1000004997/01.04.2019г. , констатирани със съставен Протокол за щета UPS, и **43,44 лв**, представляващи *мораторна лихва* върху застрахователното обезщетение за периода от 07.08.2020г. до 31.08.2021г., заедно със *законната лихва* върху главницата от датата на предявяването на исковата молба – 01.09.2021г. до окончателното плащане, и *разноските*.

В хода на съдебното производство пълномощникът на ищцовото дружество поддържа предявените иски. При устните състезания в заседанието на 21.04.2023г. адвокатът на ищеца е пледирал за уважаване на исковете. Доводи за основателността им са посочени и в депозираните на 27.04.2023г. писмени бележки от адвоката на ответника.

Ответникът – „ФИРМА”ООД *оспорва* изцяло предявените иски по основание и по размер според изявлението на пълномощника му в депозирания на 21.10.2021г. отговор на исковата молба. Посочва се , че в конкретния случай пратката по пощенската услуга,

удостоверена с товарителница IZA848086877385670/14.05.2020г. е била заявена за доставяне като такава с необявена стойност по смисъла на ЗПУ и чл.39 от Общите условия на „ФИРМА”ООД с потребителите и не е била заплатена допълнителна такса за декларирана /обявена стойност видно от фактура № 0000637194/12.06.2020г. на ответника , а фактурата № 1000004997/01.04.2019г., в която е вписан увредения лаптоп, не е била декларирана в товарителницата , поради което не може да се установи връзка между тези два документа. След запитване на ответника по щета към отдел „Жалби” № 77037365/Claim/ към UPS за процесната пратка , тя е инспектирана и е установено , че опаковката не е съответствала на товара, съдържанието не е било достатъчно омекотено поради използваната опаковка, несъобразена с обема , тежината и съдържанието , и това е предизвикало счупване на копуса и дисплея на лаптопа , като тези констатации са отразени в съставения Протокол за щета UPS. Според чл.40.2 от Общите условия на „ФИРМА”ООД с потребителите ответното дружество не носи отговорност за повреди на пратки , настъпили по вина на подателя , подалпратката с опаковка , несъобразена с обема , тежината и съдържанието. Според чл.22 и чл.23 от Общите условия опаковката се осигурява от подателя и тя трябва да бъде съобразена с особеностите на пратката. Посочва се , че в конкретния случай ищецът е платил застрахователното обезщетение в нарушение на чл.1/2/а собствените му Общи условия за застраховка „Товари по време на превози” , според които не са предмет на тази застраховка товари , превозвани по условията на международни пощенски конвенции , каквито в случая са Варшавската , Монреалската и ЧМР Конвенцията , в които е посочена ограничена отговорност , освен ако не е декларирана по-висока стойност на пратката.

В хода на съдебното производство адвокатът на ответника поддържа оспорването на исковете. При устните състезания в заседанието на 21.04.2023г. пълномощникът на ответника е пледирал за отхвърляне на исковете. Аргументи за неоснователността им са обосновани и в депозираното на 24.04.2023г. писмено становище от адвоката на ответника.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Предявените искове са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

По настоящото дело ищецът твърди , че е предявил *вземане на трето дружество* - „ФИРМА” ООД против ответника (като превозвач и по-конкретно като изпълнител на пощенска услуга UPS), произтичащо от *договор за международен превоз на товар (пощенска услуга)*, за дължимо по този договор **обезщетение за вреди на превозения товар**. Ищецът твърди, че се е *суброгирал* в това вземане с плащането на застрахователното обезщетение на застрахования „ФИРМА”ООД по застраховката „Товари по време на превоз” по полица № 051 0012663/11.11.2019г., представляващо стойността на увредената част от товара (лаптопи).

Ответникът „ФИРМА”ООД не е страна по застрахователния договор между ищеца и третото дружество „ФИРМА”ООД и за ответника от този застрахователен договор не произтичат задължения към ищеца като застраховател.

Ищецът твърди, че предмет на предявения иск по чл. 410 КЗ е вземане, произтичащо от договор за международен превоз на товар (пощенска услуга). Според ищеца основанието за суброгирането му като застраховател в правата на застрахования „ФИРМА“ ООД срещу ответника е в осъществяването от него плащане на застрахователното обезщетение *по договора за застраховка на товари по време на превоз*.

Ищцовата страна (чиято е доказателствената тежест, съгласно чл.154, ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК) не е доказала по безспорен и категоричен начин, чрез т.нар. **пълно доказване** (изключващо всякакво съмнение), че между ищцовото дружество и „ФИРМА“ ООД – изпращачът на пратката към момента на застрахователното събитие е съществувало застрахователно правоотношение по риска „Товари по време на превоз“, с наличието на което ищецът обосновава активната си легитимация по исковете.

По настоящото дело е представена застрахователната полица по риска „Товари по време на превоз“ № 051 0012663/11.11.2019г. с период на действие от 11.11.2019г. до 10.11.2020г. Като *застрахован* в тази полица е вписано „ФИРМА“ООД, а като *застраховател* ЗД, „ФИРМА“АД. Тази застрахователна полица обаче **не е подписана** от застрахования, а само от застрахователя.

Съгласно **чл.344,ал.1,изр.1 КЗ** застрахователният договор се сключва **писмено** във формата на застрахователна полица или друг писмен акт. Реквизитите на застрахователния договор са посочени в чл.345,ал.1 КЗ. Според **чл. 345,ал.1, т.11 КЗ** застрахователният договор трябва да съдържа и **подписите на страните**. Следователно липсата на подпис на някоя от страните в застрахователната полица (или в застрахователния сертификат, който я замества) води до *неспазване на писмената форма*, която е задължителна за застрахователния договор, който е *формален*.

По настоящото дело няма нито твърдения, нито доказателства застрахователният договор между ищеца и „ФИРМА“ООД да е бил сключен в електронна форма, т.е. като електронен документ по реда на чл.344,ал.2 КЗ.

В съдебния процес застрахователното правоотношение следва да бъде доказано само чрез съответната застрахователна полица (писмен застрахователен договор), която е форма за неговата действителност. Възникването и съществуването на твърдяното от ищеца застрахователно правоотношение между ищцовото дружество и подателят на пратката „ФИРМА“ООД не може да бъде обявено от съда за ненуждаещо се от доказване обстоятелство по реда на чл.153 ГПК, тъй като наличието на това застрахователно правоотношение зависи от валидността на застрахователната полица, която поради тази причина следва да бъде представена като писмено доказателство, и не може да бъде заменена от постигнато в съдебно заседание съгласие между застрахователя и трети субект- превозвача(без участието на застрахования) за нейното наличие и валидност в минал период. Поради тази причина е правноирелевантно дали ответникът оспорва изрично или не твърдението на ищеца за наличие на застрахователна полица по риска „Товари по време на превоз“, тъй като *страна по тази полица е и трето неучастващо в съдебното производство лице и този документ е представен в настоящия съдебен процес, но не*

притежава всички необходими реквизити по закон.

С доклада по чл.146,ал.1 ГПК във връзка с чл.140,ал.2 ГПК на страните е указано *общото разпределение на доказателствената тежест* (чл.146,ал.1,т.5 ГПК), с което ищецът е следвало да се съобрази при предприемане на съответните доказателствени искания във връзка с предявения осъдителен иск по чл.410 КЗ. Изрично е указано , че в доказателствена тежест на ищеца е да установи наличието на *валидно* застрахователно правотношение срещу рисковете на превоза между него и товарополучателя (или товародателя) с обект – превозения товар.

Предвид изложеното по делото **не е доказана активната материално-правна легитимация** на ищеца по предявените осъдителни иски , която е едно от условията за тяхната основателност.

Тъй като се касае за липса на материално-правна , а не на процесуална легитимация производството по делото не следва да се прекратява , а предявените иски следва да бъдат отхвърлени. Това е така , тъй като според общоприетото в съдебната практика и в процесуалната доктрина материално-правната легитимация (за разлика от процесуалната) е въпрос по основателността, а не по допустимостта на иска .

При липсата на една от кумулативно изискуемите предпоставки за основателността на предявените иски е безпредметно да се установява наличието и на останалите.

Доколкото по делото не е доказано възникването и съществуването на претендираните от ищеца главно и лихвено вземания, предявените от него иски по чл.410 КЗ и по чл.86,ал.1 ЗЗД са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските по делото :

Съдът не присъжда разноски на ищеца , тъй като исковите са отхвърлени.

На ответника следва да бъдат присъдени направените от него разноски по настоящото исково дело – платените такса за превод на документи (18 лв) и адвокатско възнаграждение (350 лв).

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ:**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователни предявените от ЗД "ФИРМА"АД, ЕИК: *****, гр.АДРЕС, със съдебен адрес : град АДРЕС, чрез адв. В. П. Д. ,против „ФИРМА"ООД, ЕИК: *****, гр. АДРЕС, със съдебен адрес : град АДРЕС , чрез адв. С. Д. И., обективно съединени осъдителни иски по **чл. 410 КЗ във връзка с чл. 373, ал.1 ТЗ** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 400,95 лв (четиристотин лева и деветдесет и пет стотинки), представляващи платеното от дружеството-ищец *застрахователно обезщетение* по щета № 051 00513/2020г. застраховка „Товари по време на превоз” по полица № 051 0012663/11.11.2019г. на застрахования „ФИРМА” ООД за щетите на товара – обект на извършения от дружеството-ответник превоз

чрез осъществена пощенска услуга на U P S по маршрут България-Полша съгласно товарителница IZA848086877385670/ 14.05.2020г. , изразяващи се в повреждане чрез счупване на корпус и дисплей на лаптоп ASUS, вписан под № 3 във фактура № 1000004997/01.04.2019г., констатирани със съставен Протокол за щета UPS, и **по чл.86,ал.1 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 43,44 лв (четиридесет и три лева и четиридесет и четири стотинки), представляващи *мораторна лихва* върху застрахователното обезщетение за периода от 07.08.2020г. до 31.08.2021г., както и претенцията за *законната лихва* върху главницата от датата на подаването на исковата молба – 01.09.2021г. до окончателното плащане, и претенцията за *разноски*.

ОСЪЖДА ЗД "ФИРМА"АД, ЕИК: *****, гр.АДРЕС, със съдебен адрес : град АДРЕС, чрез адв. В. П. Д. , **ДА ЗАПЛАТИ** на „ФИРМА"ООД, ЕИК: *****, гр. АДРЕС, със съдебен адрес : град АДРЕС , чрез адв. С. Д. И., на основание **чл.78,ал.3 ГПК** сумата от **368 лева** (триста шестдесет и осем лева), представляващи направените от ответника *разноски* по настоящото исково производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____